

به نام خدا

یادگار تپه‌ی دو برارون

نوشته‌ی اسماعیل همتی

تصویرگری عادل سعدالدین

صفحه آرایی/طراحی جلد: زهره رحیمیان

ناظر هنری: علی رحمانیان

چاپ اول: ۱۳۹۲

چاپ نادر سمنان

شمارگان: ۲۰۰۰

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۵۹۶۷-۴۶-۳

هک حقوق محفوظ است.

سمنان، میدان کوثر، مرکز انتشارات پارک علم و فناوری دانشگاه سمنان

تلفن: ۰۲۳۱-۳۳۲۹۰۲

samangnbok@gmail.com

کتاب سمنگان

سرشناسه: همتی، اسماعیل، ۱۳۳۴ -

عنوان و نام پدیدآور: یادگار تپه‌ی دو برارون / اسماعیل همتی: تصویرگری: عادل سعدالدین.

مشخصات نشر: سمنان: کتاب سمنگان، ۱۳۹۲.

مشخصات ظاهری: ۱۶ص: مصور (رنگی).

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۵۹۶۷-۴۶-۳

وضعیت فهرست نویسی: فبیا

یادداشت: گروه سنی: ج.

موضوع: داستان‌های فارسی

شناسه افزوده: سعدالدین، عادل، ۱۳۶۲ - تصویرگر

رده بندی دیویی: ۱۳۹۲ ی ۶۶۹ هـ ۳ فا ۸

شماره کتابشناسی ملی: ۳۱۰۹۵۴۲

نزدیک روستای بیابانک که می‌رسیم، آنچه زودتر از پدیده‌های دیگر توجه هر مسافر را به خود جلب می‌کند، تپّه‌ی «دو برارون» است. تپّه‌ای که در روزگاران دور، انگار دو تپّه کنار هم بوده؛ اما به مرور زمان آنقدر به هم نزدیک شده‌اند که تبدیل به یک تپّه شده‌اند. یک تپّه با دو قلّه‌ی کوتاه. اما چرا اسمش را اهالی بیابانک گذاشته‌اند «تپّه‌ی دو برارون»؛ یعنی تپّه‌ی «دو برادر»، معلوم نیست.

-راستی، کسی می‌داند که چرا این اسم را برای این تپّه گذاشته‌اند؟
مجید صبوری که خودش شاعر بیابانک است و شاعر هم هست، می‌گوید: بله، همه‌ی اهالی روستا می‌دانند. زیرا پیشین باور دارند که این تپّه در آغاز از خاک نبوده، بلکه دو پشته‌ی بزرگ از خوسه‌های گندم بوده‌اند. اما با گذشت روزگار، آنقدر باد و توفان بر آنها وزیده و آنقدر کرده‌ها در رویشان نشسته و آنقدر باران بر آنها باریده که اکنون به راستی مانند دو تپّه‌ی ساده گشته‌اند.